

Den Ansiktslose

Forgotten Woods

"Dette burde vært natten for min død..."

En ensomt, gråblekt og gledesløst menneske
stod ved vinduet og visste ikke
at det tenkte sine siste tanker...

"Kom...kom...befriende død.
Slipp meg fri.
Jeg vil forsvinne..."

(Menneskets sinn voldtas)

"Rekk meg din hånd, du ansiktløse
og visselig skal du smake pinens sødme..."

Fjerne røster lokker...

"Vi vil sveve på en bomullsdrøm av torner.
Føg meg til ditt helvete..."

Mennesket dras mot fløyelsstemmens
lokkende ord...

"Kom inn i min sjel,
jeg kler deg naken og river deg opp...
Komm inn i min verden,
jeg kaster skygger ned i dine sår...
Svelg min tunge,
og jeg vil omfavne ditt hjerte
til du ei lenger ett hjerte har..."

Skjøgene vil forgå...
Tåpene vil forgå...
Ah, som en hest i flammer
stormer jeg gjennom porten inn
til mitt eget rike.

...en ny spire er sådd i fløyelrommets hage.